

Kancelaria Adwokacka
Remigiusz Suehse
ul. 3 Maja 8, 05-800 Pruszków
Budynek B12 – I piętro
fax 52/520-43-78, kom. 785-193-474

Nad. 23.09.2010 r.
Pruszków, 22 września 2010

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY
AL. SZUCHA 12A
00-918 WARSZAWA

Sygnatura Ts 9/10

Skarżąca:

J K

reprezentowana przez

Adwokata Remigiusza Suehse

Kancelaria Adwokacka

ul. 3 Maja 8, 05-800 Pruszków

Pismo procesowe

Odpowiadając na zarządzenie z dnia 10 września 2010 r. do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej (sygnatura Ts 9/10) pragnę przekazać następujące informacje.

1. W uzasadnieniu poniżej pragnę określić sposób, w jaki zaskarżony przepis narusza prawo do zabezpieczenia społecznego.
2. W załączeniu przedkładam decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w B z czerwca 2008 r. ().

Uzasadnienie

W nawiązaniu do wezwania o wskazanie, w jaki sposób zaskarżony przepis narusza prawo do zabezpieczenia społecznego pragnę przedstawić następujące informacje.

Jak już wykazano w skardze zaskarżony przepis narusza prawo skarżącej do emerytury i zabezpieczenia społecznego, zaufanie do organów państwa i stanowiącego przez nie prawa, a także prawo do równego i niedyskryminującego traktowania oraz ekspektatywę praw. Zaskarżony przepis art. 6 ust. 1 pkt 3a ustawy z 17 grudnia 1998 r. w bezpośredni sposób naruszył prawo skarżącej do zabezpieczenia społecznego, który to przepis zdaniem skarżącej powinien zostać wyeliminowany z porządku prawnego. Zgodnie z tezami skargi naruszenie to ma trojaki charakter.

Po pierwsze, zaskarżony przepis uzależnia uzyskanie zaliczenie okresu pełnienia posługi w charakterze duchownego do okresów składkowych na potrzeby zabezpieczenia społecznego od spełnienia warunków, które są niemożliwe do spełnienia w sensie obiektywnym oraz nieracjonalne. Obiektywna niemożliwość polega, w przedmiotowej sprawie, na obowiązku uiszczenia składek na ubezpieczenie na społeczne za okres przed wejściem w życie regulacji ustanawiających prawo do zabezpieczenia społecznego dla duchownych. Co więcej, obiektywna niemożliwość oraz

nieracjonalność warunków ujętych w przepisie polega również na tym, że prawo do zaliczenia okresu posługi w charakterze osoby duchownej uzależnione zostaje od pozostawania duchownym przez cały czas do momentu osiągnięcia pełnego stażu. Innymi słowy, w ujęciu zaskarżonej regulacji zaliczenie na potrzeby zabezpieczenia społecznego okresu pozostawania duchownym jest całkowicie niemożliwe w sytuacji przerwania posługi w tym charakterze. Analogicznie można bowiem wskazać, że nie zaakceptowania byłaby regulacja uzależniająca zaliczenie okresu pozostawania pracownikiem pod warunkiem kontynuowania pracy u tego samego pracodawcy do momentu osiągnięcia stażu wymaganego przez przepisy.

Po drugie, przepis ten narusza zasadę równości w ten sposób, że pozbawia skarżącą prawa do zabezpieczenia społecznego mimo że umożliwia duchownym w analogicznej sytuacji skorzystanie z prawa do zaliczenia pełnego okresu posługi, tylko dlatego że warunki osobiste – a więc czynniki o charakterze subiektywnym – pozwalały na kontynuację posługi po 1 lipca 1989 r. przez minimalny okres składkowy.

Po trzecie, w omawianym wypadku mamy do czynienia ze swoistym rodzajem pominięcia legislacyjnego, które w sposób niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji, zawęża krąg osób uprawnionych do zaliczenia okresu pozostawania duchownym przed 1 lipca 1989 r. do okresu składkowego. Brak bowiem unormowania, które przesądzałoby w sposób zgodny z zasadami równości oraz sprawiedliwości, że osoby, które przed 1 lipca 1989 r. pełniły posługę jako duchowni również mogą skorzystać z zaliczenia tego okresu jako okresu składkowego do emerytury. Jak podnoszono w skardze, skarżąca z powodu swojej przynależności do związku wyznania Świadków Jehowy była skazana w postępowaniu karnym oraz wymierzono jej karę izolacyjną. Wówczas też z powodu stosunku państwa do kościołów, w tym do wyznania Świadków Jehowy, skarżąca nie mogła kontynuować działalności w roli duchownego. Dlatego też słusznie oczekiwała, że ustawodawca wprowadzający do systemu emerytalnego instytucję ubezpieczenia społecznego duchownych weźmie pod uwagę tę grupę duchownych, którzy w rezultacie działań władz przed rokiem 1989 nie mogli kontynuować swej posługi po 1 lipca 1989 r.

Odnosnie pkt 2 wezwania o nadesłanie decyzji ZUS z sierpnia 2008r., wyjaśniam, że skarżąca doręczyła mi decyzję z czerwca 2008r. o odmowie prawa do emerytury znak , wyjaśniając, iż jest to jedyna decyzja w której jest w posiadaniu. Wnioskuje stąd, że załączona decyzja

Łączę wyrazy szacunku,

ADWOKAT
Remigiusz Suehse